

Tomek Kowal Kowalski, Pusty Dom

Pusty dom
Zamyka bramy swe
Gdzieś na dnie
Wspomnienia czają się
Każdy kąt przyzywa ból
Każdy cios cegłą na mur

Nie bój się mnie
Nie chowaj się
Nie bój się mnie
Nie chowaj się
Nie bój się mnie
Nie chowaj się
Nie bój się mnie
Nie chowaj się

W ustach buzuje
Żyły rwą
Ściąga pas, bierze go w dłoń
Znowu spojrzaleś na mnie źle
Nic nigdy nie usłyszysz cię

Wzywam cię
Do nieba wznoszę głos
Skargi gest wysusza dłoń
Pusty dom przeraża mnie
Piekle woń, jak wieczny cień

Nie bój się mnie
Nie chowaj się
Nie bój się mnie
Nie chowaj się
Nie bój się mnie
Nie chowaj się
Nie bój się mnie
Nie chowaj się

W ustach buzuje
Żyły rwą
Ściąga pas, bierze go w dłoń
Znowu spojrzaleś na mnie źle
Nic nigdy nie usłyszysz cię

Za każdym razem z dziecka przeobrażam się
Zniszczyłeś we mnie wszystko co niewinne jest
Pokonam się

W ustach buzuje
Żyły rwą
On Ściąga pas, bierze go w dłoń
Znowu spojrzaleś na mnie źle
Nic nigdy nie usłyszysz cię